

[Bertel Dahlgaard.]

om det radikale venstre og grundskylden. Det radikale venstres grundskyldpolitik har ligget klar i en menneskealder og følges konsekvent indtil denne dag.

Den går ud på en gradvis indførelse af grundskyld ved omlægning af uretfærdige skatter og med inddragelse af fremtidige samfundsskabte værdier. Ad den vej er siden 1922 den allervæsentligste del af ejendomsskatterne omlagt til grundskyld, beskatningen af bygninger er standset, og en afvikling af bestående bygningsskatter er inden for synsvidde, samtidig med at en værdistigningsafgift er blevet en væsentlig faktor mod grundspekulation. Med det ærede medlems optræden herinde er der kun sket én ting for grundskyldbevægelsens vedkommende: at grundskyldtanken gennem uoverlagte forslag og planer er blevet kompromitteret og latterliggjort i vide kredse. Fantastiske projekter er opstillet, så selv danske husmænd i dag må korse sig for en sådan lovgivning, der vil give dem ikke skattelettelse, men forøgede skattebyrder. Vore engelske grundskyldsvenner udsender fordømmelse over en lovgivning som den, det ærede medlem har foreslået her i tinget, ligesom man i det hjemlige blad Grundskyld ser gamle danske grundskyldsvenner advare mod projekterne. Jeg siger dette som rent faktiske oplysninger og i og for sig ikke for at advare imod det ærede medlem, det er jo ikke længere nødvendigt.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard benyttede anledningen til at holde en kort og dyster gravtale over det kommunistiske parti i Danmark, og det skal han naturligvis have lov til. Vi har hørt så mange af den slags gravtaler før, og vi eksisterer endda.

Det ærede medlem gav udtryk for, at det kommunistiske parti har lidt et sådant frafald, at nu er det sket med os; dér må jeg måske have lov til at minde det ærede medlem om, at i månederne november, december og januar bestilte størsteparten af den danske presse i spørgsmålet om det kommunistiske parti ikke andet end at forkynde, at for det første havde partiet mistet omtrent alle sine medlemmer, for det andet ville det sprænges på kongressen,

og for det tredje var det bombesikkert, at denne kongres ville vælte partiledelsen i almindelighed og Aksel Larsen i særdeleshed. Nå ja, det var jo Storm Petersen, der sagde: „Det er vanskeligt at spå og især om fremtiden“, og det viste sig, at de dystre spådomme om, hvordan det ville gå det kommunistiske parti, og hvordan kongressen ville forløbe, var fejlagtige. Nu kommer man op mod valget naturligvis med nye dystre spådomme om vort parti.

Det skal være det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og andre vel undt at komme med sådanne spådomme, og lad os så tales ved herinde efter folketingsvalget, for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kan være forvisset om, at det kommer vi til.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger derefter, at vi har udfoldet en hektisk aktivitet i de sidste måneder. Nå, hektisk er måske lidt for stærkt sagt, men vi har fremsat en del forslag og taget stilling til de forslag, der er kommet fra anden side, og vi har stillet en del ændringsforslag; ja, undskyld, men det plejer vi jo at gøre herinde, og det er også derfor, vi er her.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte den påstand, at hvis det, vi har foreslået, blev gennemført, ville totalt kaos og ruin opstå i Danmark og for Danmark. Han maler et uendelig trist billede af det hele og siger: vi ved jo godt, hvad følgerne ville blive. Det ærede medlem indlod sig naturligvis ikke på nogen bevisførelse, det har han heller ikke gjort i de tilfælde, hvor vore konkrete forslag var til behandling; men når han nu så flot kommer med en almindelig påstand om de fordærlige følger af at gennemføre kommunisternes politik eller de forslag, kommunisterne har stillet i denne vinter og dette forår, ved det ærede medlem jo godt, at den ikke er rigtig. Danmark er ikke et så fattigt land, at det ikke kan sørge godt for alle sine børn. Man har så travlt med at fortælle, at Danmark er en velfærdsstat. Det hører vi fra de konservative og fra venstre, det hører vi fra de radikale og fra regeringspartiet. Jeg kan ikke erkende, at Danmark er en velfærdsstat, så længe de gamle ikke lever tilstrækkelig godt, så længe der er op imod hundrede tusinde arbejdsløse, så længe der er menne-